

Per què és necessari fer una nova llei de cooperació?

La Llei 9/2005, de 21 de juny, de cooperació per al desenvolupament, va significar un avenç important perquè va ser el primer text normatiu de les Illes Balears que regulava les polítiques de cooperació al desenvolupament. Va permetre recollir, ordenar i reglamentar l'àmplia tradició i experiència d'associacions, voluntariat, entitats socials i persones que, solidàriament, des de feia anys, treballaven des de les Illes Balears per contribuir a l'erradicació de la pobresa al món.

Després de quinze anys, el sector ha viscut una transformació en el seu conjunt, pel que fa a la forma de cooperar mateix, a la tipologia dels programes i de les accions, als recursos disponibles, als actors implicats i les seves relacions, així com al context nacional i internacional de la cooperació al desenvolupament. Ha quedat palès que, en un territori geogràficament petit com el nostre, esdevé una obligació millorar i potenciar la coordinació, la complementarietat i els mecanismes de participació entre els principals actors del sector, facilitant el camí per dotar de personalitat pròpia la política de cooperació al desenvolupament de les Illes Balears.

La concepció de l'educació per al desenvolupament ha anat evolucionant al llarg d'aquest temps, amb nous prismes des dels quals mirar la realitat. L'educació per a la transformació social (ETS) es caracteritza, entre altres aspectes, per la incorporació de nous enfocaments i metodologies (enfocaments local-global i politicopedagògics; diversitat de subjectes i agents; treball estructurat i en xarxa; idea d'una ciutadania global i reconeixement de les diversitats). Tots esdevenen pilars clau que s'han de desenvolupar i potenciar prioritàriament en els propers anys si volem que la ciutadania de les Illes Balears canviï la seva mirada global.

El grup d'actors de la cooperació també ha canviat d'ençà del 2005. La Llei vigent ja va incorporar la mateixa Administració pública com un actor més en la identificació i la formulació de projectes. I, si bé és cert que arran de la crisi financera del 2008 varen desaparèixer algunes entitats, en termes globals el nombre d'ONGD ha crescut des de l'aprovació de la Llei vigent. Avui dia hi ha una realitat diversa i complexa que cal abordar per garantir la supervivència del teixit associatiu propi de les Balears, al mateix temps que altres actors (moviment ecologista, feminista o defensors dels drets humans) apareixen com a nous socis

amb els quals sumar aliances, compartir metodologies i transversalitzar polítiques.

El context de la cooperació internacional al desenvolupament a partir de l'any 2015 es configura en un nou escenari de reptes fruit de l'adopció, per part de l'Assemblea General de Nacions Unides, de l'Agenda 2030 per al desenvolupament sostenible, que significa un canvi de paradigma. La nova Agenda, integrada per 17 objectius i 169 metes, constitueix el marc per a totes les polítiques de cooperació i desenvolupament, per als instruments de finançament i per a les aliances d'àmbit mundial, estatal, autonòmic i local.

Tampoc no podem obviar els canvis geopolítics que han ocorregut al llarg d'aquests quinze anys i la necessitat de reflectir en el nou text, tot i saber que es tracta d'una realitat dinàmica, crisis com la migratòria de la Mediterrània, la climàtica d'àmbit mundial i unes crisis humanitàries cada vegada més complexes.

Ha arribat el moment de reunir el conjunt d'actors implicats per debatre, reflexionar i planificar col·lectivament cap a on volem dirigir la política de cooperació al desenvolupament de les Illes Balears en les dues properes dècades. Cal definir de quina manera la cooperació de les Illes Balears pot transitar cap a un model amb identitat pròpia, especialitzat i innovador.

Per tot això, els objectius principals de la nova norma són els següents:

- Definir un nou model de cooperació de les Illes Balears a partir del debat obert i participatiu amb el sector i la ciutadania.
- Incorporar nous agents i nous enfocaments que permetin crear noves aliances amb altres moviments socials i transversalitzar les polítiques de cooperació al desenvolupament.
- Actualitzar el pes que ha de tenir l'educació per al desenvolupament en les polítiques públiques de cooperació al desenvolupament.
- Adaptar el concepte, la metodologia i els enfocaments propis de l'educació per a la transformació social (ETS).
- Actualitzar i ajustar la normativa a les noves realitats i a les demandes de les entitats del sector.
- Actualitzar i ajustar els òrgans de coordinació i consulta.
- Simplificar, en la mesura que sigui possible, els procediments administratius lligats a les accions de la Direcció General de Cooperació, tant per a activitats pròpies com per a activitats indirectes.
- Revisar i actualitzar els diferents instruments i eines i modalitats de la Direcció General de Cooperació.
- Adaptar la Llei al context internacional i a l'Agenda 2030.